

PRZYSĄDZENIE (7) *sb n*

Pierwsze e jasne, końcowe z tekstów nieoznaczających é oraz -é.

sg *N* przysądzeni(e) (4). ◇ *G* przysądzeniã (1). ◇ [A przysądzeni(e).] ◇ *I* przysądzeniem (2); -em (1), -ém (1) *SarnStat* (1:1).

Sł stp, Cn notuje, Linde brak.

1. *Autorytatywne podjęcie rozstrzygającej decyzji, wydanie wyroku; adiudicatio Mymer¹, BartBydg, JanStat; addictio Modrz, Cn* (5) : *Adiudicatio. Zuteylung. Przyśądzenie. Mymer¹ 11v; BartBydg 5b.*

a. *Skazanie, uznanie winnym i wyznaczenie kary* (2) :

przysądzenie czego (1): *A nád to wyzwány z przyśądzeniem winy ma byđz do włafného Powiátu odełfan. SarnStat 916.*

a. *Oddanie skazanego do czyjejs dyspozycji [kogo]* (1) : [*Autor uważa, że lepiej nie skazywać złodziei na śmierć, lecz kazać im pracować*] *Ale to záprawdě dziwna/ iż oni ktorzi zániedbawłzy požytku ktorzy ábo z zapłáty/ ábo z przyśądzenia złodzieiá [ex furis addictione]/ im przychodził/ ná głowne karánie pozwolili ModrzBaz 78.*

b. *Przyznanie prawa do czegoś [czego]* (1) : *Iesli pozwány, áni ná piérwłzym, áni ná wtórym roku nie łtánie, tedy powodowa łtroná ma bydz odełfána ná pole, z przyśądzeniem powóđztwá. SarnStat 462.*

c. [*Uznanie czyjegos piérwszeństwa i wyróżnienie odpowiednim trofeum [komu czego]: (did) Parys powłtawłły ku Iowilzowi mowi. (-) IVżem miły krolu vczynił rozeznanie A twey corce iábłko [!] przyśądzenie. SądParysa B4v. [Cf Parys odpowiedáiąc páney [!] Venus tedy iábłko iáko to cudnieyłłey przyśądza y podáye. B3.]*]

2. *Danie, nadanie, udzielenie [czego]* (1) : *Thákże potym Fokás Cefarz przyśądził zwierzchność y Papięłtwo/ y pánowánie nád włzyłthkiemi kościółmi krześciánłkiemi Rzymłkiemu Błłkupowi. (marg) Papięłtwá przyśądzenie. (-) KrowObr 29v.*

3. *Dołáczenie, dodanie* (1) : *Adiunctio, Prziłáczenie/ przifáđenje. Mącz 178a.*

Cf PRZYSĄDZIĆ